

Jesenice dz

BRCA2

220140192,24

COBISS

OBČINSKA KNJARNICA JESENICE

poštnina plačana
pri pošti 4274 Žirovnica

kluba jeseniških študentov

BRCA2

številka 024
februar 2014

Namesto uvoda

Kako težko je najti ključ do zaposlitve?

»Dandanes je pomembno, da si mladi že v času izobraževanja ustvarjajo zaposlitvene možnosti tako, da si pridobivajo prave delovne izkušnje in širijo mrežo pomembnih poznanstev, ki jim lahko kasneje svetujejo pri iskanju zaposlitve,« pravijo na Zavodu za zaposlovanje RS. Filozofija, ki jo vedno znova ponavljamo; ni pa odveč, če pobrskamo še, kaj v letu 2014 država načrtuje na področju politike zaposlovanja mladih. Brez njene pomoči, kljub ozaveščenosti mladih, naj si sami ustvarjajo priložnosti za zaposlitev, vendarle ne bo šlo.

Delež mladih (med 15. in 29. letom) med brezposelnimi je na državnem nivoju od decembra 2010 do decembra lani zrasel s 25,2 na 26,2 odstotka, v gorenjski statistični regiji pa z 21,2 na 27,1 odstotka. Zanimivo pa se je na Jesenicah ta odstotek zmanjšal, in sicer s 25,1 na 23,7 odstotka, medtem ko se je povečal v Kranjski Gori (s 16,8 na 20,6 odstotka) in Žirovnici (s 25,4 na 35,4).

»Zavod bo intenzivno izvajal Jamstva za mlade, s katerim bo vsaki mladi osebi v starosti od 15 do 29 let ponujena zaposlitev (tudi s pripravništvom), usposabljanje na delovnem mestu, vključitev v formalno izobraževanje ali krajšo obliko institucionalnega ali praktičnega usposabljanja v štirih mesecih po prijavi v evidenco brezposelnih oseb,« na vprašanje o spodbudah za zaposlovanje mladih v letu 2014 odgovarjajo na Zavodu za zaposlovanje.

Med ukrepi pa omenjajo še izobraževanje, mentorske sheme, projektno učenje za mlajše odrasle ter pripravništva. »Prav tako bomo poskrbeli za to, da bo svetovanje in informiranje mladih hitro in učinkovito, z namenom, da bi mladi v pravem času dobili pravo ponudbo in jo kar najbolje izkoristili za vstop na trg dela,« še pravijo na Zavodu in hkrati poudarjajo, da ne smemo pozabiti, da je uspeh odvisen predvsem od aktivnosti ter veščin iskanja zaposlitve, dandanes pa tudi od domiselnosti in izvirnih idej za soustvarjanje delovnega mesta.

Na Zavodu pa mladim v prvi vrsti svetujejo, naj razmislijo, kaj delodajalci zares potrebujejo, kje bi lahko dobili kompetence, ki jih delodajalec od njih pričakuje, kako najbolje predstaviti svoje izkušnje in, predvsem, kako iztopiti iz množice iskalcev zaposlitve.

Eva Branc

Kazalo

- 2 Jeseniški festival - sanje ali resničnost?
- 5 Kaj se bo zgodilo s študentskimi izmenjavami Erasmus?
- 7 Take me down to Stara Sava
- 9 Intervju z Anjo Klinar
- 14 Brca² išče nove pisce
- 16 Informator
- 18 Dogodek meseca

Brcatelji

Izdaja: Klub jeseniških študentov
e-pošta: : info@kjs-klub.si
Urednica: Eva Branc
Lektorica: Eva Baš
Urednik fotografije: Rok Kalan
Oblikovanje: Adnan Varmaz
Urška Kalan
Pisci: Eva, Ana, Matevž, Miha
Nika, Tjaša, Rok
Naslovna fotka: Jaka Valjavec

Tisk: Medium d.o.o.

RAZMIŠLJANJA

JESENIŠKI FESTIVAL – SANJE

ALI REALNOST?

Jeseničani pogrešamo dogajanje. Pogrešamo tudi centralni dogodek ali festival. To radi izrazimo ob vsaki priliki, pa naj bo ob kavi s prijatelji, na spletnih omrežjih ali v pogovorih z redkimi tujci, ki nas obišejo. »What the f**k are you doing in Jesenice?« je vprašanje, ki prileti iz ust klenih Jeseničanov, ko tujci stopijo v senčno pokrajino pod Mežaklo. S tem pridemo do prvega problema, zaničevanje Jesenic s strani občanov samih.

Pred kratkim sem bil aktivno udeležen pri izdelavi in distribuciji ankete za pripravo mladinske strategije. Odgovori so si bili sila podobni: na Jesenicah manjka kulturnih in zabavnih dogodkov, mesto je mrtvo, nič ni za mlade ... Tudi sam se strinjam s trditvijo, da Jesenice niso ravno mladim prijazno mesto, pa vendar, dogodkov na Jesenicah je ogromno. Če kaj, potem jih je še preveč. Obilica društev in organizacij prireja celo toliko dogodkov, da se zadeve pogosto prekrivajo. Individualizem je resno zarezal v društveno sfero, namesto povezovanja smo tako deležni vedno novih delitev. Se ne strinjaš z večino v društvu? Ni problema, ustanovi svojega. Drugi problem tako postane individualizem.

Ko občane vprašaš, kdo bi moral ukrepati, da se zadeve spremenijo, je odgovor dokaj enoličen. Občina naj poskrbi za to! Mladi v tem primeru prav nič ne odstopajo, sodeč po odgovorih

iz prej omenjene ankete imajo mladi predstavo, da mora biti vse storjeno za njih, ideja o njihovem aktivnem sodelovanju pa je redko prisotna. Duh časa, bi lahko rekli. Na drugi strani se ne moremo otresti grenkih občutkov, da nam funkcionarji z Občine stalno ponujajo neke izgovore in da bi v samo zadevo lahko vložili več energije. Tako pridemo do tretjega problema, samo-iniciative.

Kaj sedaj?

V sredo, 25. 1. 2014, smo se tako v restavraciji Ejga (na pobudo iniciative Ejga) zbrali ljudje, ki bi te težave radi premostili in po možnosti organizirali kaj večjega. Po tem, ko smo obdelali vse zgoraj naštetje probleme (sicer ne v tako sistematični maniri), smo se osredotočili na možne rešitve. Klasična debata o pomanjkanju sredstev tokrat ni bila osrednja. Predstavljena je bila ideja o jeseniškem festivalu s šestimi točkami dogajanja, kjer bi vsa-

ko točko vodila vsaj ena organizacija. Padla je tudi ideja o organizacijskem odboru, ki naj bi bil sestavljen z vseh vetrov in bi nadziral zadevo. Mnenja so bila deljena, navdušenja pa nad velikopotezno idejo ni bilo opaziti. Kljub očitnim težavam, sem vsaj s strani predstavnikov Občine dobil občutek, da ni volje za hitre spremembe, pa čeprav bi bile možne. Sprejeli smo kompromis, da poskusimo iz obstoječih prireditev iztisniti nekaj več in graditi na tem. V nadaljevanju smo se dotaknili še drugih tem.

Jeseniška identiteta je že nekaj časa dokaj shizofrena, smo železarji, smo multi-kulti, v mestu se nam prikazujejo narcise, smo na socialnem dnu, hokej smo prepustili uničenju, pa še sonca ni pozimi! Dejstvo je, da ni preprostega ukrepa, ki bi lahko vplival na način, kako Jeseničani vidijo sebe in lastno mesto. A centralni park v mestu, nekaj parad, kamor bi povabili vse sodelovanja željne, kakšen inspiracijski govor župana in vlaganje v mlade podjetnike gotovo ne bi škodili.

Dogodkov je veliko, obiska malo. Problem neudeležbe je tesno povezan s problemom identitete, a zakaj za hudiča imamo pri nas toliko društev? Mar ne bi bilo z vidika organizacije in pridobivanja stroškov lažje imeti le nekaj društev z več sekcijami ali zveze društev?

Kaj torej lahko storimo? Na društva, ki sredstev ne prejemajo iz občinskega proračuna, lahko vplivamo zgolj s stalnimi povabili k sodelovanju. Na društva, ki prejemajo občinska sredstva, pa ima občina lahko precejšen vpliv. Spodbude so lahko pozitivno naravnane. Eden od možnih ukrepov je, da programi in projekti, ki vključujejo več društev in organizacij, po kriteriju pridobijo več sredstev od tistih, ki z drugimi ne želijo sodelovati (seveda, če gre za projekte, kjer je sodelovanje možno). Na debati tako daleč nismo prišli, a priložnosti bo še dovolj. Glede tega področja je bil namreč podan le odgovor, da razpisi obstajajo in naj se na njih prijavimo. Nič o kriterijih.

Če se na splošno dotaknemo še področja nevladnih organizacij, je potrebno poudariti, da bi združevanje društev omogočilo njihovo profesionalizacijo, s tem pa nove zaposlitve. Slovenija na področju zaposlovanja na nevladnem področju namreč močno zaostaja za povprečjem EU (EU – 8,1 odstotka, SLO – 0,66 odstotka).¹ Vsekakor to ostaja priložnost za bližnjo prihodnost.

Nadalje, problem samoiniciative prav tako ni nastal v vakuumu. Pasiven karakter Jeseničanov v kombinaciji z individualizmom namreč močno vpliva na pomanjkanje kadra, ki bi z lastnim

¹ Vir: CNVOS, podatki iz leta 2008 (torej še pred krizo)

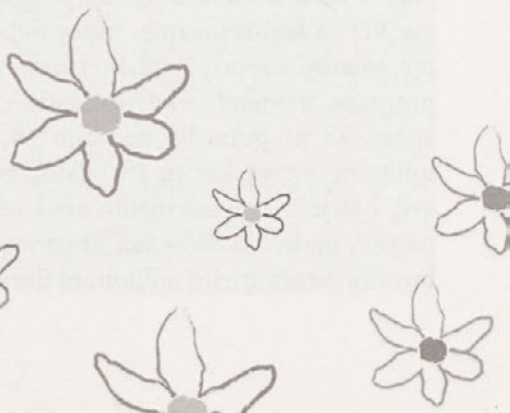
zanosom doprinesel h ključnim družbenim spremembam jeseniške družbe. Ne govorim o tem, da takih ljudi ni. Nasprotno, ob množici gostilniških vsevedov se najde veliko takšnih, ki imajo odlične organizacijske sposobnosti in razmišljajo v pravi smeri, a se pogosto utopijo v množici pasivnih. Na Jesenicah namreč ni povezovalnega organa, ki bi te ljudi združil in sistema, ki bi take ljudi nagradil. Iz teh razlogov tistim, ki se trudijo, velikokrat »pade dol« in odidejo drugam.

Na pobudo, naj se na takih debatah, kot smo jo imeli, dobivamo vsak mesec, ali vsaj enkrat letno, da se društva uskladijo med seboj, smo prejeli sledeč odgovor. V preteklosti so bili takšni sestanki že organizirani in udeležba je bila porazna. Razumljivo, takrat društva očitno niso imela tega interesa. Mar pa ni sedaj, ko je pobuda prišla s strani ljudi, vredno premisliti o ponovni uvedbi srečanj? Očitno ne. Razšli smo se s predlogom, naj organizacija teče preko Mladinskega sveta Jesenice. Počaščen kot sem bil (kot predstavnik slednjega), se mi o zadevi porajajo določeni dvomi. Prvič, MSJ deluje na prostovoljni osnovi, organizacija takega dogodka pa od prostovoljcev terja več časa, kot ga imamo ti na voljo. Drugič, MSJ je združenje mladinskih organizacij in ne organizacij vse povprek. Tretjič, kako naj MSJ vodi prireditve, ki fi-

nančno presega proračun te organizacije za vsaj desetkrat? Naj se MSJ zaveže k plačilu predračunov, k podpisu pogodb in podobno, obenem pa naj vsi srčno upamo, da bomo na razpisu sploh prejeli kaj sredstev, pa še to po koncu prireditve? Bojim se, da s tem ne bomo prišli nikamor.

S srečanji in debatami pa prav zato ne smemo prenehati. Ko se nas bo nabralo dovolj in ko se bomo povezali, bomo lahko dosegli spremembe, ki bodo prinesle pozitiven učinek in rešitve. Te nas morda pripeljejo do jeseniškega festivala. Pa ne gre zgolj za žurko, kot bi si lahko kdo predstavljal. Festival nosi s seboj velik simbolni pomen. Realizacija festivala bi pomenila, da smo Jeseničani razvili neko novo identiteto, da smo se povezali in da smo stopili ven iz pasivnega vsakdana. Vsekakor nekaj, kar mesto in občani potrebujemo.

Miha Rezar

KAJ SE BO ZGODILO S ŠTUDENTSKIMI IZMENJAVAMI ERASMUS?

Erasmus spada v program Vseživljenjsko učenje, ki je bil osrednji program Evropske unije na področju izobraževanja in usposabljanja ter se bo s koncem letošnjega akademskega leta zaključil. Torej ga bo preprosto konec, kot je slišati govorice?

vir: google

Govorice tokrat ne držijo. Erasmus se bo nadaljeval v drugi obliki. Nasledil ga je nov 7-letni program Erasmus+, ki se je že začel izvajati s prvim januarjem. Nadomešča sedem že obstoječih programov, s ciljem izboljšati jih in poenotiti, ter povečati sredstva za izboljšanje pogojev mobilnosti. Erasmus+ združuje vse trenutne programe EU za izobraževanje, usposabljanje, mlade in šport. Prvič bo tovrsten program namenil sredstva tudi za šport. Za program bo na voljo 14,7 milijarde evrov, kar je 40 odstotkov več, kot je bilo namenjenih sredstev na tem področju do sedaj. Erasmus+ bo odprl vrata štirim milijonom Evro-

pejcev, ki bodo lahko študirali, trenirali, pridobili delovne izkušnje in postali prostovoljci izven meja svojih držav. Želijo doseči mobilnost pri 20 odstotkih študentov terciarnega izobraževanja, kar bi pripomoglo k dvigu kakovosti učenja in poučevanja. Erasmus+ bo zagotovil tudi sredstva za učitelje, vodje usposabljanj, mladinske delavce ter partnerstva med univerzami, višjimi šolami, podjetji in nepridobitnimi organizacijami.

Izziv je največji za visokošolske institucije, saj se morajo prilagoditi novemu sistemu. S stališča študentov pa je novi Erasmus zelo podoben staremu, enak je postopek, prijavnice in izkušnje v tujini, vendar je vseeno nekaj pomembnih novosti.

- Študij in praksa se dopolnjujeta. Na vsaki stopnji študija lahko izkoristiš do 12 mesecev v tujini, lahko tako preko študija kot preko prakse.

- Študenti, ki so do leta 2014-15 del študijskih obveznosti opravili v tujini v okviru programa VŽU, vendar ne celih 12 mesecev, se lahko prijavi-

jo tudi na Erasmus+. Skupni seštevek že opravljenega študija in praktičnega usposabljanja ter zaprošenega časa ne sme presegati 12 mesecev na posamezno stopnjo študija.

- Ko diplomiraš, lahko opravljaš še enoletno prakso v tujini.

- Do sedaj ni bilo razlik v štipendijah za slovenske študente, ki so odhajali v tujino, sedaj pa bo višina štipendije variirala glede na državo, kamor se odpravljajo.

Erasmus+ je nastal v času, ko je med mladimi v EU skoraj 6 milijonov nezaposlenih, hkrati pa je med zaposlovalci velika potreba po visoko izobraženem kadru. Erasmus+ bo poskušal zmanjšati ta prepad z novimi priložnostmi za ljudi, ki si želijo študirati, trenirati ali pridobiti izkušnje čez mejo.

Tjaša Kikelj

 medium
tisk & design

**Zeleni tisk?
Modra odločitev.**

www.medium.si

Glasilo Kluba jeseniških študentov

BRCA²

Iščemo
nove pisce

PRIJAVE ZBIRAMO NA:
INFO@KJS-KLUB.SI

MNENIA TAKE ME DOWN TO STARA SAVA

Jeseniško mladinsko dogajanje je pogosta tema naših strani. Naj bo to problematika s prostori, pomanjkanje »akcije« ali pa prešibka obveščenost o njej. Tokrat se članek osredotoča na točno določen prostor, in sicer na koncertno mesto Stara Sava. Ob besedi Stara Sava Jeseničani najprej pomislijo na kulturno-muzejsko vrednost, ki jo objekt ima.

Za mlade to ne velja, saj je pred dobrim letom dni poslopje postalo center mladinskega dogajanja na Jesenicah. Tu so bile glavne prireditve v okviru Evropskega prvenstva v košarki in raznorazni koncerti, katerih vrhunec je predstavljal lanskoletni Odmev z nastopom Dubioze kolektiv. Pred selitvijo so dogodki potekali na različnih lokacijah v mestu, kot so Partizan, MCJ in hokejska dvorana. Na Stari Savi je bil odziv obiskovalcev na posameznih koncertih zelo spodbuden, kar dokazuje tudi njihovo število. Mladim se nova prireditvena lokacija večinoma zdi boljša kot prejšnje, saj zagotavlja dovolj prostora za

večje število ljudi. Nekateri so poudarili akustične prednosti objekta, drugim pa kljub prostorskim stiskam bolj ležita MCJ in Partizan. Za mnenje o novem prostoru smo povprašali tudi Urško in Matica.

»Stara Sava je zelo prijetno koncertno prizorišče in čeprav se tu še nisem udeležila veliko koncertov, se mi prostor zdi boljši kot prejšnje lokacije. Predvsem mi je všeč odprtost prostora, vse skupaj pa se mi dopade tudi estetsko. Zadnjič sem bila tu na Odmevu, kjer sem prvič v živo poslušala Dubiozo kolektiv. Vse skupaj je izpadlo odlično in komaj čakam, da se tu zvrstijo novi izvajalci,« je povedala

vir: Zgornjesavski muzej

dijakinja zadnjega letnika jeseniške gimnazije.

»Koncertov na Jesenicah se udeležujem že odkar se razvija koncertna scena. Bil sem redna stranka na Izbruhu, v gasilskem domu na Blejski Dobravi in v Partizanu. Koncerti v mladinskem centru so bili prav tako vedno nekaj posebnega, žal pa ima MCJ premalo prostora. Največji pomen pa ima zame vseeno Blejska Dobrava, kjer sem prvič nastopil s skupino Epic Fail. Tudi na Stari Savi sem že imel koncert, zato mi bo prostor vedno pri srcu,« pravi zagrizeni glasbenik in diplomant filozofske fakultete.

Nov koncertni prostor je s strani mla-

dih očitno toplo sprejet. Po napor- nem urniku se konec tedna priležeta psihična sprostitvev in razpustitev odvečne energije. Lokacija pri tem na prvi pogled morda res nima velikega pomena, vendar na dolgi rok stvari dobijo pravo sliko, kar velja tudi za koncertna prizorišča. Če je prostor povsem zgrešen, ga obiskovalci kmalu ne bodo več niti povohali in se bodo raje zabavali na drugačne načine. Stare Save glede na prepričanje mladih ne čaka podobna usoda, tako da se že lahko veselimo veliko dobrih koncertov, gledaliških prdstav na prostem in preostalih družabnih dogodkov.

Matevž Polajnar

NAPOVEDNIK

- Tarok turnir
- KJŠ/MCJ Lan party
- Sankanje
- Smučanje Francija
- Koncert Pearl Jam
- Surfanje za prvomajske počitnice

ZAJELETI SMO SE V INTERVJU Z ANJO KLINAR

V tokratni športni rubriki vam bomo postregli z zanimivimi odgovori jeseniške olimpijke Anje Klinar. Izvedeli boste, kako se športniki pripravljajo na olimpijske igre, koliko odrekanja, treninga, discipline in predvsem volje je potrebno za en sam cilj – najboljši možen rezultat v danem trenutku. Več o Anji in vrhunskem športu pa si preberite v naslednjih zanimivih vrsticah

Trenutno si poškodovana, zato si s številom treningov verjetno omejena. Kako tvoj dan izgleda sedaj?

Res je, poškodba rame se vleče že skoraj eno leto, tako da tudi trenirati ne morem normalno. Rehabilitacija je kar komplicirana in bo verjetno še kar nekaj časa trajala, bi se pa rada izognila operaciji rame, saj se je po kakršnih koli posegih zelo težko vrniti na vrhunski nivo. Moji treningi so trenutno kar omejeni, tako da treniram približno polovico manj kot sem pred poškodbo, vendar še vedno vse skupaj približno tri ure na dan, večinoma v vodi, poleg tega pa tudi na suhem.

Zaradi poškodbe se nisi udeležila kar nekaj pomembnih tekmovanj. Kako se srečuješ s takšnimi situacijami ter za kakšno poškodbo pravzaprav gre?

S samih sklepom rame niti ni nič hudega, problem so vnete ramenske mišice, ki se nočejo pozdraviti in so pri zelo intenzivnem treningu močno obremenjene, zelo huda pa je tudi bo-

lečina. Imam zelo visok prag bolečine, kar pol leta sem normalno trenirala z bolečinami v rami. Tega verjetno ne bi smela, zato se je vnetje še poslabšalo in sem bila prisiljena prekiniti s treningi in tekmovanji. Izpustiti sem morala svetovno prvenstvo lani poleti v Barceloni in evropsko prvenstvo decembra na Danskem. Posebej težko je bilo izpustiti svetovno prvenstvo v Barceloni, saj sem bila v tistem času v zelo dobri formi, vendar pa so poškodbe del športa in včasih si pač prisiljen izpustiti tudi velika tekmovanja, saj je zdravje le na prvem mestu, vsi pa vemo, da je vrhunski šport zelo krut.

Vemo, da ti plavanje vzame veliko časa, posledično pa imaš že od mladih nog drugačen bioritem kot tvoji vrstniki. Ali to vpliva nate tudi takrat, ko si prosta/poškodovana in se tudi sicer zbujaš zelo zgodaj?

Zelo dolgo časa sem morala vstajati kar zgodaj. Konec osnovne šole in celo srednjo šolo sem imela budilko

vir: Wikipedia

nastavljeno na 4.20, ob 5.30 sem bila že v bazenu, tako da sem res bila navajena zgodaj vstati. A če sem imela kadarkoli priložnost dlje časa spati, tudi med počitnicami ali poškodbo, sem z lahkoto spala do 10-ih ali še dlje, tako da težav s tem nimam. Je pa res, da nisem ravno jutranji človek in mi je težko zjutraj vstati, a služba je služba in če imaš v glavi določen cilj, ni problem vstajati zgodaj.

Na kateri svoj rezultat si najbolj ponosna in ti veliko pomeni?

Največ mi pomenita dve zmagi na mladinskem evropskem prvenstvu, to je bila zame prva večja tekma in se jo zelo rada spominjam, pa tudi vseh treh olimpijad. To je le posebna tekma in doživetje, ki si ga vsak športnik želi

in se ga z veseljem spominja.

Tvoja paradna disciplina je 400 m mešano in zajema vse tehnike plavanja, pa vseeno – katero tehniko najraje plavaš oz. v kateri si najboljša?

400 m mešano velja za najtežjo plavalno disciplino, kjer potrebuješ znanje vseh štirih tehnik, poleg tega potrebuješ tudi zelo veliko vzdržljivosti, ki jo dobiš le z zelo veliko treninga. Moja najljubša tehnika je delfin, zato sem v zadnjem času tudi na večjih tekmovanjih pogosto plavala v kategoriji 200 m delfin. Tudi ta disciplina je ena izmed najtežjih pri plavanju, vendar mi je zelo všeč in jo rada plavam. Očitno bolj kot se »matram«, bolj uživam.

vir: Plavalni klub Radovljica

Trenutno smo ravno v času olimpijskih iger. Nam lahko poveš, iz česa je sestavljena priprava športnika na tako pomemben dogodek?

Že to, da se uvrstiš na olimpijske igre, je zelo velik uspeh in za to je potrebno ogromno dela in veliko discipline. Sama sem dala skozi že toliko stvari, za sabo imam veliko izkušenj, vzpone in padce in sem pred zadnjo olimpijado res garala za dober rezultat. Predvsem je pomembno, da ti služi zdravje in da ni poškodb, da lahko vse treninge opraviš ne 100, ampak 110 odstotno. Poleg tega moraš paziti tudi na prehrano, zelo pomemben je počitek in pa seveda dobra psihološka pripravljenost, ki pa jo dobiš predvsem z dobrimi rezultati na tekmah in dobrimi treningi. Plavalci po navadi pred vsako veliko tekmo odidemo na višinske priprave, kjer so treningi zaradi pomanjkanja kisika v zraku zelo

oteženi. Število rdečih krvničk se namreč na višini zmanjša, ko pa prideš nazaj na normalno nadmorsko višino se njihovo število poveča, zaradi česar je trenirati in tekmovati lažje, rezultati so boljši. Zato treninge na višini kar redno prakticiramo, je pa to seveda zelo naporno, na takšnih pripravah dejansko samo spiš, treniraš, ješ in živiš za uspešen rezultat.

Bila si že na treh OI, kako si se počutila na prvih? Sigurno te je spreletel občutek, da sedaj gre pa zares?

Na svojih prvih olimpijskih igrah v Atenah leta 2004 sem bila stara 16 let, s Saro Isakovič sva bili najmlajši udeleženci slovenske odprave. Takrat sem bila še zelo mlada in neizkušena, a sem imela odličen rezultat in vsi so zelo veliko pričakovali od mene. Predvsem zaradi takratne neizkušenosti sem popustila pod pritiski in rezultat ni bil odplavan po pričakovanjih. V primeru, da bi takrat izenačila svoj najboljši čas, bi osvojila 5. mesto, tako pa je bil izid malce slabši. Vseeno sem osvojila 13. mesto, kar je za tako mlado plavalko odlično. Je bilo pa res enkratno doživetje in vzdušje, takrat sem bila v sedmih nebesih. Bistveno drugače je bilo v Londonu leta 2012, takrat sem že imela dovolj izkušenj, željo po dobri uvrstitvi in rezultatu, vedela sem že, kako vse poteka, zato mi je bila olimpijada samo tekma kot

vsaka druga. Plavala sem odlično, vendar mi je na žalost le 40 stotink sekunde zmanjkalo do uvrstitve v veliki finale, med najboljših 8, česar sem si tako zelo želela.

Na OI vidiš tudi ogromno svetovnih zvezdnikov. Si se mogoče s kakšnim fotografirala? Si mogoče raje obiskala kakšno tekmo in uživala v ogledu?

Na olimpijadi vsi športniki živimo v olimpijski vasi, tako da ves čas srečuješ znane športnike in je res zabavno, a se sama nisem slikala z nobenim od njih, saj sem bila tam z namenom da tekmujem, ne da »lovim« zvezde in se z njimi slikam. Je pa na srečo plavanje na sporedu takoj na začetku in sem imela po koncu naše tekme še nekaj časa za ogled drugih športov, na primer atletike, košarke, veslanja, rokometu, tenisa itn. Sem športnica po duši in z veseljem spremljam tudi druge športe.

Kakšno je vzdušje po koncu OI, ko vsi športniki opravijo z nastopom – se res odvijajo divje in razvratne zabave, ki so za javnost zaprte?

Ha ha, to je najbolj pogosto vprašanje, ki mi ga zastavljajo tudi moji prijatelji. Nekdo, ki se nikoli ni ukvarjal s športom na tako vrhunskem nivoju, težko razume, kako se počuti športnik, ki celo leto gara in trenira za čim boljši rezultat na olimpijadi, poleg garanja

pa je tudi veliko odrekanja. Sama recimo v sezoni olimpijade niti na kavo nisem šla s kolegi, kaj šele na kakšno »žurko«, da alkohola niti ne omenim. Res si fokusiran le na treninge. In ko enkrat končaš z nastopi se ti res odvzame kamen od srca, zato si po navadi res vzamemo čas in privoščimo kakšno zabavo in kakšen kozarček ali dva. Vseeno pa so mediji s temi »razvratni« zares pretiravali in niti slučajno ni tako hudo, kot vsi mislijo.

Kaj pa počneš v prostem času, kaj te še zanima in veseli?

V prostem času sem predvsem rada počivala, rada preberem kakšno dobro knjigo, vsaj enkrat na teden si privoščim savno ali masažo. Prav posebnih hobijev nimam, saj sem se drugih športov predvsem v izogib poškodbam izogibala.

Si kdaj pomislila, da bi končala kariero?

Vrhunski šport, sploh plavanje, je izredno težak. Kot sem že povedala, veliko je odrekanja in garanja in sem kar nekajkrat pomislila, da bi prenehala. Plavanje je v Sloveniji na žalost zelo nepriznan šport in nezanimiv za sponzorje, tako da tudi če si uspešen, zelo malo zaslužiš, komaj za sproti. Plavanje moraš imeti predvsem rad, kot ga imam jaz in dokler mi bo telo služilo, bom z veseljem plavala.

Študiraš tudi na Pravni fakulteti in si zaposlena v vojski. Kako usklajuješ vse obveznosti skupaj z plavanjem?

Res je, zaposlena sem v Slovenski vojski, tako da mi teče delovna doba, poleg tega pa je to edini vir zaslužka, ki ga imam. Sem zelo hvaležna za to zaposlitev, ker samo tako lahko še naprej treniram in se ukvarjam s plavanjem. Po srednji šoli sem nekaj časa študirala pravo, vendar je pri nas v Sloveniji izredno težko usklajevati študij in šport, še posebej če treniraš po osem ur na dan, kot treniramo plavalci. Tako da sem študij kar malo zanemarila, vendar se počasi vračam tudi v študijske klopi, saj mi izobrazba že od malega zelo veliko pomeni in vsi vemo, da v današnjih časih težko preživiš brez dobre izobrazbe.

Kje se vidiš čez 10 let? Želiš plavalno znanje prenašati na mlajše ali se boš raje posvetila še drugim stvarem?

Po pravici še ne vem, kaj bom in kje bom čez deset let, predvsem upam, da bom dokončala študij, zelo rada pa

bi ostala tudi v plavanju, saj je to del mojega vsakdana že od 5. leta dalje in se mu je težko kar odpovedati.

Veliko potuješ in ravno preveč časa za ogledovanje krajev najbrž ni, a me vseeno zanima, ali se ti je kakšen kraj še posebej vtisnil v spomin?

Res je, ena izmed lepših stvari pri športu je, da veliko potuješ in da vidiš ogromno sveta. Vsaka država oz. vsak kraj je nekaj posebnega, spoznaš veliko različnih kultur in običajev in bi težko izpostavila le en kraj. Lahko pa rečem, da imam veliko raje tople kraje kot hladne, zelo sta mi pri srcu Španija in Italija. Tudi Kitajska je bila posebno doživetje in še bi lahko naštevala.

Za koga pa najbolj stiskaš pesti na OI?

Za prav vse naše športnike.

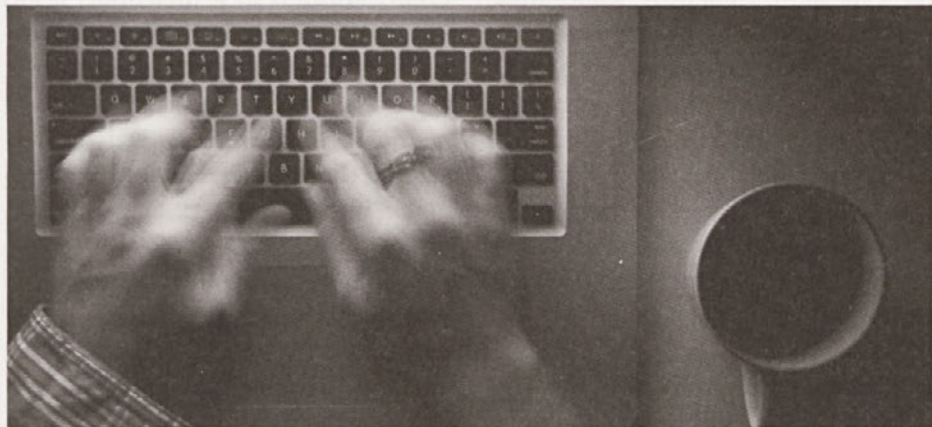
Nika Plečnik

BRCA² IŠČE NOVE PISCE

Želite biti del ekipe, ki vsak mesec ustvarja glasilo, ki ga pravkar prebirate?

Super novica za vse tiste, ki ste na zgornje vprašanje pokimali, saj ustvarjalci Brce2 v svojo ekipo vabimo nove pisce. V družbo Brcateljev ste vabljeni raziskovalci, ustvarjalci samoiniciativnega duha, ki si upate biti družbeno kritični, poleg tega pa seveda tudi radi pišete.

vir: google

Mesečno glasilo Kluba jeseniških študentov – BRCA² ni samo papir, ki ga vsak mesec najdete v svojem nabiralniku. V ozadju se skriva ekipa mladih ustvarjalcev, ki cel mesec diha v skupnem ustvarjalnem duhu. Z ustvarjanjem člankov pridobivamo nova znanja in poznanstva. Z vsakomesečnimi izzivi pa rastemo v kreativnosti, sposobnosti raziskovanja, odgovornosti, družbeni kritičnosti, organiziranosti ... Skratka, Brca je nekaj, kar zapolnjuje naš čas, ki ga ne preživimo na Facebooku (ali pač, a z namenom

raziskovalnega dela), ampak ga raje »zapravimo« v lovu za novimi izzivi, zgodbami. Tokrat pa na lov novih izzivov in zgodb vabimo tudi vas.

Da si boste naše ustvarjanje še lažje predstavljali, je naša urednica Eva Franc odgovorila na nekaj vprašanj.

1. Namen Brce je ...

... prikazati kritičen razmislek mladih o aktualnih lokalnih, regionalnih, nacionalnih temah, s področja mladinske problematike, kulture, špor-

ta, sociale, hkrati pa informirati tako mlajše kot starejše bralce o projektih in dogodkih, ki se odvijajo na Jesenicah in v okolici.

2. Kako nastaja ena številka Brce?

Ustvarjalci Brce se enkrat na mesec dobimo na sestanku v prostorih Kluba jeseniških študentov, kjer skupaj podebatiramo o temah za naslednjo številko. Vsak od piscev pove svoje ideje, ki jih nato (z mojo pomočjo) skupaj dodelamo. Določimo tudi časovni potek dela, roke za oddajo, lekturo, prelom. Največkrat imajo pisci dva tedna časa, da napišejo svoje prispevke, za katere tudi dobijo avtorskih honorar.

3. Cilj Brce v prihodnje ...

... je, da se še naprej razvija v mladinski medij, ki je zmožen kritičnega pogleda na svet, ki nas obdaja.

4. Katere lastnosti pri novih piscih so dobrodošle?

Pisci morajo predvsem pokazati voljo do pisanja o zanimivih, aktualnih,

konstruktivnih temah in biti tudi sami sposobni generirati ideje za članke. Vsekakor je pomembno, da so večji pisnega izražanja, ne bomo pa zavrnil nikogar, ki bi se z našo pomočjo želel česa naučiti.

Prepričani smo, da je med bralci še kakšen junak ali junakinja, ki mu (oziroma ji) lastnosti, ki jih je naštel naša urednica, predstavljajo izziv. Zato le novim Brca-zgodbam in izzivom naproti! Prijave novih Brcateljev zbiramo na info@kjs-klub.si.

Veselimo se vašega odziva in upamo, da bomo v prihodnje sodelovali s kom izmed vas.

Pa prijetno branje še naprej!

Ana Pirih

P. S.: Ja, delo je plačano

INFORMATOR

Ponudnik kuponov	Plačilo
Bazen Radovljica	2 EUR
Drsanje Jesenice	0,8 EUR
Fitnes Žirovnica - celodnevna	28 EUR
Fitnes Samson - celodnevna	28 EUR
Fitnes TVD Partizan	20 EUR
Frizer - žensko striženje	15 EUR
Frizer - moško striženje	5 EUR
Frizer - barvanje	20 EUR
Hotel Špik - izposoja opreme za squash (lopar- ji, žogice)	3 EUR
Hotel Špik - squash	6 EUR
Hotel Špik - kopanje in savna	15 EUR
Kino Planet TUŠ Kranj	3,3 EUR
Kolosej (40 EUR)	30 EUR
Manja - depilacija celih nog	12 EUR
Manja - depilacija polovi- ce nog	7 EUR
Manja - nega obraza	16 EUR
Manja - relaksacijska ma- saža	16 EUR
Občinska knjižnica	5 EUR
Squash Bled (dopoldne)	6 EUR

Squash Bled (popoldne)	8 EUR
Sportpoint - servis koles	12 EUR
Studio Vital (1 obisk)	5 EUR
Studio Vital (8 obiskov)	28 EUR
Studio Vital - solarij 50 min	21 EUR
Studio Vital - solarij 100 min	40 EUR
Studio Vital - kardio fitnes (mesečna)	28 EUR
Tenis Jesenice	2 EUR
Tenis Žirovnica	2 EUR
Wellness Živa (teden)	10 EUR
Wellness Živa (vikend)	12 EUR
Zlata Ribica - počitek + kopel + savna	44 EUR
Zlata Ribica Masaža	28 EUR
Zlata Ribica Solarij (20 žetonov)	24 EUR
Gornjesavski muzej Jese- nice	Brez- plačno
Smučarske karte	
Krvavec vse dni	19 EUR
Krvavec med tednom	15 EUR
Vogel vse dni	18 EUR
Vogel med tednom	16 EUR

DODATNI POPUSTI ZA ČLANE KJŠ

FRIZERSKI SALON URŠKA – 10 %

Frizerski salon Urška nudi 10-odstotni popust na vse storitve

FRIZERSKI SALON URŠKA, URŠKA
JERALA S. P.

Moste 31 A, Moste

4274 Žirovnica

Tel.: (031) 660 365, 04 580 12 40

3KA Računalniški tretma – 20 %

Računalniški servis 3KA nudi 20-odstotni popust na vse storitve!

3KA, RAČUNALNIŠKI INŽENIRING,
ANŽE KURAŠ S. P.

Javorniško nabrežje 16, Jesenice

E-pošta: info@3ka.si

Tel.: 080 20 06

K-FOTOGRAFIJA (CENTER TUŠ JESENICE) – 15 %

K-Fotografija, (Cesta Železarjev 4b, center Tuš) nudi vsem članom KJŠ 15-odstotni popust pri vseh fotografskih storitvah. Če želite uveljaviti popust, morate predložiti veljavno člansko izkaznico.

EVFORIA MEDITACIJE

V Studiu Vital potekajo tedenske tematske meditacije pod vodstvom Monje Bolte. Redna cena je 12 EUR, za študente pa 5 EUR. Več informacij: Alen (040 217 330)

FRIZERSKI SALON JANA – 30 %

Frizerske storitve za vse priložnosti po ugodnih cenah.

Cesta na lipice 6, 4248 Lesce

Jana Šebjanič, tel.: 070 710 300

FRIZERSKI SALON MONIKA JEREB KLINAR, MOJSTRANA – 10 %

Frizerstvo Monika Jereb Klinar s. p. nudi 10-odstotni popust na vso ponudbo.

MONIKA JEREB KLINAR S. P.

Dovje 27, 4281 Mojstrana

Tel: 041 569 615

E-pošta:

jereb.monika@gmail.com

Najkrajši mesec v letu ...

Najhitreje ga je konec, prinese prvo izpitno obdobje, letos nam je prinesel tudi prvi sneg in zaradi vsega tega dogajanja se zelo radi nanj spomnimo junija: »Joooj, zakaj nisem tega izpita naredu že februarja!«

Čeprav je celotno dogajanje na KJS v tem času malo bolj umirjeno, nam je uspelo izpeljati super odbojkerski turnir in večerno zabavo. Pripravili smo tudi zanimive ponudbe za smučanje in razvajanje – vse te prijave si že zamudil, če pa preveriš na spletni strani, imamo mogoče kaj novega.

Imamo ga! Za zijanje olimpijskih iger, za filmske večere, za igranje iger in za vse ostalo, za kar se projektor uporablja. Preverjeno je, da pri projekciji odlično teknejo palačinke, za kaj bi projektor lahko še uporabili pa lahko predlagate tudi sami, če upate.

Vsakič, ko odprem Brco, najprej preberem svoj članek in ugotavljam, da sem bil včasih celo malo zabaven, sedaj pa vam vedno večkrat težim, da se nam pridružite, da dajte ideje za razpise, da mladi ne smemo biti apatični. Pa naj bo tokrat za sprostitve ena resnična zgodba ...

Pride mlad, zmeden poba na železniško postajo in na okencu reče: »Eno povratno karto, prosim.« Prodajalka čaka, ga gleda in reče: »Ja, do kam pa?« Fantič pa začuden odgovori: »Ja, do kam, do sem!«

To so bile prigode vašega, našega Kluba jeseniških študentov. Veliko uspeha na izpilih vam želim!

Vaš Rok

foto: Jaka Valjavec

foto: Jaka Valjavec

foto: Jaka Valjavec

foto: Jaka Valjavec

foto: Jaka Valjavec

foto: Jaka Valjavec